

మామూమ్మేట్టులో ఒకడిపేరు కృష్ణారావు మంచి జాలీఫెలో. చాలా సరదాగా వుండేవాడు. క్లాసులోగూడా తెగ అల్లరిచేసి అందరిని నవ్వీస్తూవుండేవాడు. మాక్లాసులో ఒక గరల్ వుంది. చక్కని చుక్క, సుగుణముల పోవు, పేరు లీల. లీల చాలా అందముగా వుండేది. ఆబుగ్గల మీద ఎటువు, పొడుగైన శెడ, విశాలమైన కన్నులు, ఆవట్టని పెనిమెలు ఆమెకు కొత్త అందమునిచ్చేది. మాకిష్టిగాడు ఎట్లాగైనా ఆమెతో మాట్లాడవలెనని ఎన్నోతంటాలు వడ్డాడుకాని ఏమి లాభంలేకపోయింది.

లీలావతి చాలా తెలివైన పిల్ల వయస్సునుమారు 16 సం॥లు వుంటాయి. కష్టపడి చదివేదికూడాను. అందువల్ల అన్ని Subjectsలో Markes చాలాబాగా వస్తూవుండేవి. వాళ్ల Father పాపము చనిపోయినాడు. ఆ అమ్మాయి మా. Mother న్నూ చిన్న ఇల్లు అద్దెకు తీసుకొని వుంటున్నారు. లీలావతి రోజూ కాలేజీకి నడిచేవస్తుండేది. మన కృష్ణారావు డెయిలీ యీవినిండు కాలేజీ వదిలిపెట్టుగానే ఆ అమ్మాయి యింటికి వెళ్ళుంటే యిమ్మగూ కావకాలనే ఫాలో అవుతూవుండేవాడు. వాళ్ళ యింటిముందు లీలకు కనబడేటట్లు పచారు చెస్తుండేవాడు కూడాను. కాని ఆ అమ్మాయి ఏడివేవు కన్నెత్తియైన చూచేదికాదు ఎప్పుడూను.

మా కాలేజీలో ప్రతిసుక్రివారం సాయంత్రం 6 గ్లోక్ డిబేట్స్ వుండటం మామూలు లేండి. లీలావతి ప్రతిసుక్రివారం డిబేట్స్ కి తప్పకుండా అటూడు అవుతూవుండేది. ఒక ఫ్రీయిడే యీవినింగ్ మామూలుగానే డిబేట్ అయిందాకా వుండి రాత్రి రి గంటలకు యింటికి ఒంటరిగా

వెళ్తూవుంది. కొంచెం దూరం వెళ్లబప్పుటికి నలుగురు మనుష్యులు (రాడీయాలెండ్) కట్టలుపట్టుకొని తయారయారు. పాపము ఆమెను కొట్టటానికి, ఇంతలో మనకృష్ణారావు ఎందుకో సైకిలుమీద అటువెళ్తూ లీల యీ అవస్థలో వుండటా చూచాడు. పాపం ! చాలా దయార్థి వాడయ్యుడు గనుక వాళ్ళకు బెదరించాడు, సైకిలుదిగి, వాడు సైకిలు దిగేటప్పటికి ఆనలుగురు పరారై పోయారు. లీలావతి కృష్ణారావుకి సినసు రక్షించినందుకు వందనములిచ్చింది. వాడు దీనికియిన్ని థ్యాంకుస్ ఎందుకులేండి అని ఆమెకు యింటిదాకా దిగబెట్టానన్నాడు. సంతోషంతో ఒప్పుకుంది లీల. త్రోవలో తాను ఆమెక్లాసుమేట్ అయిన కృష్ణారావుని చెప్పాడు. యింతలో వాళ్లు యింటివద్దకు వచ్చేసారు. లీలావతి తల్లి ఎమరుమూస్తూ వుంది యింత ఆలస్యము అయినమా కూతురింకా రాలేదని, లీల తనకుగల్గిన ఆపదకు తనతల్లికి దెబ్బ, ఇతడు తననాగొప్ప ఆపదనుండి రక్షించెనని చెప్పి వాడిని తనతల్లికి యిట రోడ్యూస్ చేసింది ఆమె చాలా సంతోషించి, ఆ రాత్రి అక్కడ భోం చెయ్యనిన్నది. మనవాడు సరేయని భోంచేసి, లీలకు గుడ్ నైట్ కొట్టి వచ్చేస్తుంటే ఆ అమ్మాయి తల్లి రోజూ ఒక సారి వచ్చి వెళ్తుండమని మరీ మరీ బ్రతిగూలింది. వస్తానని ఒప్పుకొని వచ్చేసాడు హాస్టలుకి.

వాడురాగానే ఏమిరా ! ఇందాకటనుంచి ఎక్కడకు వెళ్ళావురా అంటే అంతా చెప్పకొచ్చాడు వెద్దపోది. ఆ రాడీలకు ఆమెను కొట్టవచ్చినట్లు నటించమని చెప్పింది ఏదే, వాళ్ళకు డెబ్బిచ్చాడు గూడా పైగా. వెద్దహీరో లాగ వెళ్ళి అందును రక్షించాడు. యిదంతా ఆమెతో పరిచయం గలిగించు

కోవట నిక వేసినట్లాటే. సరేమర్నాడునుంచి సాయంత్రం అవంగానేపైవ్ గా టాయిలెట్ అయి అక్కడకు వెళ్ళిలీలతో చీకటిపడేందాకా బాతాఖానీ కొట్టివస్తూవుండేవాడు. రోజుతన experiences అన్నీ మాత్రం నాతో చెప్తూ వుండేవాడు. తూచా తప్పుకుండా. ఇల్లాళోన్నా త్తుజరిగింది.

కొన్నా ర్శకీ ఆమె ధర్తడే వచ్చింది ఆరోజునకిస్టి గాడు చాలా హడావడిగా వున్నాడు. సాయంత్రం మూడు గంటలకల్లా ప్రత్యేకంగా కుట్టించిన కొత్త సిల్కు చూటు వేశాడు, స్నో కొట్టాడు మొఖానీకి, కళ్ళద్దాలు తగిలించుకొని, యీవినింగ్ హేయిట్ పెట్టి, సిగరెట్ వెలిగిస్తూ ఒక వుస్తకము నన్నూ, ఒక వెండి ఫేన్ పాడర్ డబ్బాను చేతిలోబట్టుకొని లీలయింటికి వచ్చాడు. రాంగానే లీల ఎంతో మర్యాదచేసి గదిలో కూర్చో బెట్టి "టీ" యిచ్చింది. "టీ" తీసుకొన్న తర్వాత తన చేతిలో వున్న వస్తువులకు ఆమెకు బర్త్

డే ప్రజెంట్స్ అని చెప్పి యిచ్చాడు. తర్వాత ఆమెను తాను ప్రేమింస్తున్నానని చెప్పి, తనను మ్యారి చేసుకొనమన్నాడు. ఈమాట అనేటప్పుటికి లీలకు పట్టరాని కోపంవచ్చి, వాడిని బాగా చీవాట్లు పెట్టి, ఆమెకు వానియందు బ్రెదర్ లీ ఎఫెక్ షన్ వుందని చెప్పింది. కాని ఏమి ఆమె మాటలు పెడ్యర్లు బెట్టి యింకా నిశ్చందింప సాగాడు అప్పుడూమె యికటర్సుకోలేక భారతీ ప్రీప్రవర్తన నీవు పాడుచె క్యారలను కొన్నావా? ఇకముందైనను బుద్ధిగలిగి, జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించుకొనమని చెప్పి గిరుసతిరిగి వెళ్లిపోయింది.

దానితో మనవాడు వెధవ మొఖం వేసుకొని హాస్టల్ కి వచ్చాడు. ఏమిటిరా సంగతం టే యి దంతా చెప్పి యిందుకనేరా "అంగన నమ్మరాదు" అని అన్నా డేవరో మహానుభావుడు అని పూర్కే వాపోయాడు.

మోహన్ - ఆల్బార్.

ఎ. వి. సుబ్రహ్మణ్యశర్మ.

అది సాయంత్రము. సూర్యకిరణాలు తీక్షణత విడిచి, శీతలాన్ని గ్రహించాయి. అపరదిక్కాంత వసిడిచాచు చీరెధరించి కుల్లుతోంది. విహంగములు కలరములు చేయుచు, తమతమ గూండ్లను జేరుచున్నాయి. ప్రకృతుతా ప్రశాంతభావాన్ని దాల్చింది. ఆకాశమందచ్చటచ్చటాకటి రెండు తారలు సహజ చాంచల్యాన్ని ప్రకటిస్తూ రహస్యంగా సంభాషించుచున్నాయి.

ఇందు బాలకళాశాలనుండివచ్చి, మేడిమీద తన రీడింగు రూమ్ లో యీజీ ఛార్ మీద పరుం

డి, ముఖానికడ్డంగా లాజ్ కు వున్న కము పెట్టుకొని, చదువుతోంది. మోహన్ వెన్నవచ్చి నిల్చున్నది చూడలేదామె. వకటి, రెండు, మూడునిముషాలు గడిచాయి. ఇందుబాలను సమీపించి కళ్ళు రెండు గట్టిగమూజేసు, మోహన్, శీతల కరస్పర్శసప్పుడే గ్రహించింది, ఇందుబాల. "వదలు" అందప్రకృతంగా. "నాపేరు చెప్తే" అన్నాడు మోహన్ చికనవ్వుతో. "మోహన్" అందామె. అడల్ గో లేక.

మోహన్ చేతులు వీళాడు. ఆ 406 రిత